

ПРОСВѢЩЕНЪ ПОПЪ

или,

КАКЪ СТАНУВА ЧЕЛОВѢКЪ

ИСТИНЕНЪ ХРИСТІАНИНЪ.

Въ едно тихо село живѣялъ нѣкога единъ добръ Попъ. Той въ единъ святъ недѣль, като излѣзнулъ изъ църквѣ подиръ службѣ-тѣ, и като поразмыслилъ колко малкъ полъжъ пріимать тѣя прости селяне отъ службѣ-тѣ на непознатъ языкъ, наумилъ си да ся поразговори съ тѣхъ. Спрѣлъ ся прочее посрѣдъ онѣзи, които были останѣли да ся разговарятъ въ дворъ-тѣ на църквѣ-тѣ, и като ся опрѣлъ на тоягъ-тѣ си началъ да ги распытува така :

“Кажы ми, Иване, Христіанинъ ли си”?

“Наистинѣ, Господине,” отговорилъ Иванъ, като ся почудилъ много за таквозь едно попытваніе.

“Е, какъ си станѣлъ Христіанинъ”?

“Защото—Защото отдавна Святыня ви сте мя кръстили. За това съмъ Христіанинъ”

“Но мыслишь ли че Мартинъ, който прѣди малко врѣме откраднѣ 20,000 гроша отъ владѣжъ-тѣ, да е Христіанинъ”?

“Не, никакъ.”

“Но той е кръстенъ както и ты. Видишь ли че кръщеніе-то не праеи человекъ Христіанинъ”?

“Георгіе, ты Христіанинъ ли си?”